



ת"פ 68367/05/18 - מדינת ישראל, רשות המיסים, אגף המכס והמע"מ רמלה, מס הכנסה המחלקה המשפטית נגד מכבסה בזמן בע"מ, בר פרנקל בן משה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 68367-05-18 מדינת ישראל נ' מכבסה בזמן
בע"מ ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל רשות המיסים אגף המכס
והמע"מ רמלה מס הכנסה המחלקה
המשפטית באמצעות ב"כ עוה"ד חנה בן
פורת ומרב יולי

המאשימה

נגד

1. מכבסה בזמן בע"מ
2. בר פרנקל בן משה באמצעות ב"כ עוה"ד
עדי ארליך

הנאשמים

גזר - דין

א. כתב-האישום המתוקן בשלישית:

הנאשמים הורשעו בעקבות הודאת נאשם 2, בכתב-האישום מתוקן בשלישית שעובדותיו כדלקמן:

נאשמת 1 הינה חברה פרטית, ונרשמה כ"עוסק מורשה" מס' 514819374 לעניין חוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975.

נאשם 2 היה המנהל הפעיל של נאשמת 1 בין השנים 2013-2018.

מתוקף היותה "עוסק מורשה", חייבת נאשמת 1, באמצעות נאשם 2 בהגשת דו"חות תקופתיים בהתאם לחוק ותקנותיו, ובתשלום המס הנובע מהם במועד ובדרך שנקבעו בחוק ובתקנות מס ערך מוסף.



באישום הראשון, הורשעו הנאשמים ב - **25 עבירות** של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד, בניגוד לסעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975.

הנאשמים לא הגישו במועד 18 דוחות תקופתיים (07/15,12/15,02/16,03/16,05/16,06/16,11/16,12/16,1/17,02/17,03/17,09/17,12/13,05/14,10/14,11/14,02/15,05/15) בניגוד לחוק מס ערך מוסף.

הנאשמים לא הגישו במועד 7 דוחות תקופתיים (03/18, 07/17,08/17,10/17,12/17,01/18,02/18), ולא צרפו תשלום כנדרש על-פי החוק והתקנות. מרכיבי הדוחות התקופתיים שצוינו מפרטים כי סך הסכום שנותר לתשלום הינו **₪ 120,018**.

באישום השני, הורשעו הנאשמים ב - 2 עבירות של הפרת חובה לתשלום מס המגיע לתקופת הדוח התקופתי עם הגשתו, בניגוד לסעיפים 118 + 88 (א) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975 וסעיף 23 (ב)(1) לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו - 1976.

הנאשמים הגישו במועד 2 דוחות תקופתיים (04/18, 11/17), ללא צירוף תשלום כנדרש על-פי החוק והתקנות. מרכיבי הדוחות התקופתיים שצוינו מפרטים כי סך הסכום שנותר לתשלום הינו **₪ 31,579** וכי לא הוסר מחדל.

באישום השלישי, הורשעו הנאשמים בעבירה לפי סעיף 216 (4) לפקודת מס הכנסה, בקשר עם סעיף 222(א) וכן עבירה מכוח סעיף 224 א' לפקודה לנאשם 2.

הנאשמים לא הגישו במועד לפקיד השומה את הדו"ח על הכנסותיה של נאשמת 1 לשנת המס 2016. נאשם 2 בהיותו מנהל פעיל בנאשמת 1, ידע ולא נקט באמצעים למניעת העבירה.

באישום הרביעי, עבירה לפי סעיף 216 (4) לפקודת מס הכנסה, בקשר עם סעיף 222(א). וכן עבירה מכוח סעיף 224 א' לפקודה לנאשם 2.

הנאשמים לא הגישו במועד לפקיד השומה את הדו"ח על הכנסותיה של נאשמת 1 לשנת המס 2017.

נאשם 2 בהיותו מנהל פעיל בנאשמת 1, ידע ולא נקט באמצעים למניעת העבירה.

באישום החמישי, הורשעו הנאשמים בעבירה לפי סעיף 216 (4) לפקודת מס הכנסה, בקשר עם סעיף 222(א). וכן עבירה מכוח סעיף 224 א' לפקודה לנאשם 2.



הנאשמים לא הגישו במועד לפקיד השומה את הדו"ח על הכנסותיה של נאשמת 1 לשנת המס 2018.

נאשם 2 בהיותו מנהל פעיל בנאשמת 1, ידע ולא נקט באמצעים למניעת העבירה.

באישום השישי, הורשעו הנאשמים בעבירה לפי סעיף 216 (4) לפקודת מס הכנסה **לנאשם 2.**

נאשם 2 לא הגיש במועד לפקיד השומה את הדו"ח על הכנסותיו לשנת המס 2017.

באישום השביעי, הורשע נאשם 2 בעבירה לפי סעיף 216 (4) לפקודת מס הכנסה.

נאשם 2 לא הגיש במועד לפקיד השומה את הדו"ח על הכנסותיו לשנת המס 2018.

ב. מתחם ענישה:

הערכים המוגנים אחר העבירות שאותן ביצעו הנאשמים הינם הפגיעה במשטר המס הקיים במדינה, ביכולת לגבות מיסים בצורה תקינה, בערך השוויון של תשלום המס ופגיעה בקופת המדינה.

הנאשמים עברו 25 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד ו- 2 עבירות של הפרת החובה בתשלום המס, לפי חוק מס ערך מוסף.

בנוסף, 3 אישומים לפיהם לא הגישו במועד לפקיד השומה את הדו"ח על הכנסותיה של נאשמת 1 בשנים 2016-2018, בניגוד לפקודת מס הכנסה.

נאשם 2 הורשע אף בביצוע שתי עבירות נוספות של אי הגשת דו"ח במועד, בניגוד לפקודת מס הכנסה.

אין מדובר ברצף אירועים, אלא במחדלים שכל אחד מהם נפרד מחברו בזמן, שכל אחד מפר חובה וכל הפרת חובה מקימה מחדש, בפני עצמה, במנותק מחברתה, במועד אחר ונפרד, את כל יסודות העבירה. בעניין זה ראו הכללים, בשינויים המחויבים, שנקבעו בע"פ 4910/13 **בני ג'אבר נגד מדינת ישראל** (29.10.14).

נוכח עקרון ההלימה ופסיקה הנוהגת בתחום ולאור מדיניות הענישה בעבירות דנן, אני קובע שמתחם הענישה ביחס לכל עבירה של אי הגשת דוח (למעט עבירה לפי סעיף 118) נע בין עונש מאסר הצופה פני עתיד ועד למאסר בפועל בן שבעה חודשים, וזאת לצד רכיבים נוספים וקנסות בשיעור שבין אלפים בודדים עד עשרות אלפים, וביחס



לכתב-האישום הכולל בין מספר חודשי מאסר עד שנת מאסר בפועל וכן קנסות בשיעור של אלפים בודדים
עד עשרות אלפים.

אפנה אל פסקי הדין הבאים תוך אבחנת כל מקרה לנסיבותיו, הן לקולה והן לחומרה:

רע"פ 6095/06 **לוי נגד מדינת ישראל** (5.11.06): בעניינו של נאשם שהורשע בארבע עבירות של אי הגשת דוחות, לא הסיר את המחדלים, נדון לשנת מאסר ולעשרת אלפים ₪ קנס.

רע"פ 3120/14 **נעים נגד מדינת ישראל** (8.5.14) בעניינו של נאשם אשר הורשע באי הגשת עשרה דוחות מס הכנסה, המחדלים לא הוסרו, נדון ל - 9 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 4173/15 **אבו הלאל נגד מדינת ישראל** (29.6.15): בעניינו של מי אשר הורשע ב- 26 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ, נעדר עבר פלילי, בעל נכות נפשית, לא הסיר את המחדל (קרן מס כ - 400,000 ₪), נדון ל - 8 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 3137/04 **חגי' נגד מדינת ישראל** (18.4.04): בעניינו של נאשם שהורשע בעבירות שונות של אי הגשת דוחות מס הכנסה במועד שנדון לשבעה חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט העליון הפנה להלכות קודמות שלפיהן: "בהטלת עונשי מאסר אלה מביעה החברה המאורגנת את סלידתה מהתנהגותם העבריינית של מעלימי המס, ומטביעה עליהם אות קלון..." וכן: "עבירות המס הכלכליות הפכו בשנים האחרונות להיות רעה חולה ומכאן יש מקום ליתן לכך משקל בענישה על הפן ההרתעתי. כך שבבוא בית המשפט לגזור את דינו של אדם אשר הורשע בעבירות מסוג זה לא ייתכן משקל לנסיבות אישיות ולמצוקה כלכלית".

רע"פ 5127/07 **שופאני כרם נגד מדינת ישראל** (21.06.07): בעניינו של מי שהורשע בחמש עבירות של אי הגשת דוחות, לא הסיר את המחדל, בעל עבר פלילי בעבירות מס, בעל מאסר מותנה בר הפעלה בן חודשיים, נדון ל - 13 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 6371/14 **באסם נגד מדינת ישראל** (28.10.14): בעניינו של נאשם אשר ביצע 26 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ, נעדר עבר פלילי, הסרה חלקית של המחדל, נדון ל - 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט קבע: "עבירות המס פוגעות בקופת המדינה ובעיקרון השוויון בין נישומים, חומרתן של עבירות אלה היא מן הידועות, והרשעה בהן גוררת, על פי רוב, ענישה הכוללת רכיב של עונש מאסר לריצוי בפועל לצד רכיב של קנס כספי...מצבו הכלכלי של המבקש, והיעדר יכולת מצדו לשלם את החוב, אינם מהווים עילה להקלה בעונש".

רע"פ 6167/11 **ספקיוריטי נגד מדינת ישראל** (19.2.12): בעניינו של נאשם בעל עבר פלילי אשר הורשע באי הגשת דוחות, לא הסיר את מלוא המחדל, נדון ל - 6 חודשי מאסר בפועל ול - 25,000 ₪ קנס.



עפ"ג 37359-08-13 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד דניארוב** (28.1.14): בעניינה של נאשמת, אשר לא הגישה ארבעה דוחות מע"מ, ודוח אחד באיחור, לא הסירה את המחדלים (לא הוברר מה היקפם משום שהדבר לא צוין בכתב-האישום), נדונה לענישה מותנית ול - 8,000 ₪ קנס. בית-המשפט המחוזי אישר מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי לשישה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות וציון את העובדה שכתב-האישום נעדר את פירוט סכום המחדל.

עפ"ג 24241-12-14 (מחוזי מרכז) **אוזן נגד מדינת ישראל** (10.2.15): בעניינו של נאשם אשר הורשע ב - 11 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במשך שלוש שנים, סכום מע"מ כ - 50,000 ₪, הוכרז פושט רגל, לא הסיר את המדלים, נדון ל - 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

עפ"ג 26177-05-14 (מחוזי מרכז) **בהרב נגד מדינת ישראל** (22.2.15): בעניינו של נאשם אשר ביצע 7 עבירות של אי הגשת דוחות מס, נערך הסדר לפריסת תשלום כלל החוב, נדון לענישה מותנית ולקנס בסך 15 אלף ₪.

עפ"ג 53360-10-13 (מחוזי מרכז) **בן משה נגד מדינת ישראל** (28.1.14): בעניינו של נאשם אשר הורשע ב - 37 עבירות של אי הגשת דוחות במועד, מחדל של כ 24,000 ₪, נדון ל - 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ולקנס בסך 10,000 ₪.

עפ"ג 51920-12-14 (מחוזי מרכז) **מוסקוביץ נגד מדינת ישראל** (15.3.15): בעניינו של נאשם שהורשע ב - 7 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד, מחדל של כ - 113,000 ₪, שהוסר חלקית (כמחצית), קושי כלכלי, נדון ל - חודשיים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ול - 9,000 ₪ קנס.

עפ"ג 12944-09-18 (מחוזי באר שבע) **ריכארט נגד מדינת ישראל** (12.12.18): בעניינו של נאשם שבחמישה אישומים לא הגיש במועד דוחות על הכנסותיו, בעל עבר פלילי ל - 8 חודשי מאסר בפועל ולקנס של - 25,000 ₪.

עפ"ג 54745-01-14 (מחוזי חיפה) **עדה סם נגד תביעות צפון** (12.6.14): בעניינו של נאשם אשר הורשע בשני אישומים בשלוש עבירות של אי הגשת דוחות מס הכנסה, ניהל משפט, הודה לאחר סיום פרשת התביעה, בעל 3 הרשעות קודמות בעבירות מס, לעשרה חודשי מאסר בפועל שכללו הפעלת 6 חודשי מאסר מותנים.

עפ"ג 24721-12-14 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נגד נחמני** (29.1.15): בעניינה של נאשמת, אשר הורשעה ב - 9 עבירות של אי הגשת דוחות במועד, אי הסרת המחדל עקב קושי כלכלי, יתרת מחדל כ - 10,000 ₪, נדונה לשל"צ בהיקף 250 שעות ול - 20,000 ₪ קנס.

ג. שיקולי ענישה:



בעניינם של הנאשמים אני שוקל את השיקולים הבאים:

ראשית, חומרת העבירות שאותם ביצעו הנאשמים.

עבירות אלה מובילות לפגיעה במשטר מס תקין, שהיא מערכת הכרחית לניהולה של כלכלת מדינה, ובהעדר הסרת מחדל גם לגריעה מן הקופה הציבורית.

הפסיקה נקטה בקו עונשי, שלפיו, באופן כללי, יש להטיל על עברייני המס עונשי מאסר לריצוי בפועל וקנסות משמעותיים, תוך מתן משקל הבכורה לשיקולי ההרתעה והגמול והעדפתם על-פני נסיבותיו האישיות של העבריין (ראו: רע"פ 674/13 **ליטווק נגד מדינת ישראל** (28.1.2013), רע"פ 5906/12 **עזרא נגד מדינת ישראל** (9.9.2012)).

בעבירות מסוג אלה יש לשקול ממד מסוים של התרעת הרבים, למילוי חובתם כלפי רשויות המס.

שנית, כפי שעולה מחוות הדעת מיום 31/05/20, הנאשם נקלע למשבר אישי כאשר נעצר בעבירת סמים והושם במעצר בית במשך 10 חודשים, ועל כן היה טרוד בהליך המשפטי.

ואולם, ברע"פ 10699/07 **חיים קובן נגד מדינת ישראל** נקבע: "כבר נאמר לא אחת על-ידי בית-משפט זה, כי עבירות המס הכלכליות הפכו בשנים האחרונות להיות רעה חולה, ומכאן שיש מקום ליתן לכך משקל בענישה מן הפן ההרתעתי. כך שבבוא בית-המשפט לגזור את דינו של אדם אשר הורשע בעבירות מסוג זה, **לא ייתן משקל לנסיבות אישיות ולמצוקה כלכלית**".

שלישית, אין חולק, שלהסרת המחדל (תשלום חוב המס) ישנה השפעה ישירה לענישה לקולה, משום שיש בה השבת הגזל והוכחה בדבר חרטה שבמעש להבדיל מחרטה שבמלל. **במקרנו, הלכה למעשה, המחדלים לא הוסרו במלואם.**

לגבי הדוחות האישיים, המחדל משנת 2017 ומשנת 2018 לא הוסר.

נמסר פרק זמן ניכר להסרת מלוא המחדלים, ואי הסרתם רובצת לפתח הנאשמים.

רביעית, למרבה הפליאה, המאשימה לא הגישה כל רישום פלילי כחלק מהטיעון לעונש (בניגוד לחובתה בהוראה מפורשת של סעיף 187 (א) לחוק סדר הדין הפלילי תשמ"ב - 1982 המצווה עליה: "**יביא התובע...**"), אלא שחלף זאת היא בחרה להניח את עיקר טיעוניה בסקירת הפסיקה הרווחת.



מחוות הדעת של שירות המבחן מיום 31/05/20 עולה כי לחובת הנאשם 2 הרשעות קודמות האחרונה משנת 2018 בעבירת סמים, בה נידון לצו של"צ וכן לצו מבחן.

אני מביא נתון זה בחשבון, שכן הוא **לא הוכח בהתאם לדין** בהגשת הרישום הפלילי, כפי שהיה צריך לעשות, למעט הרישום הפלילי מן הפרוטוקול שלהלן, שהוגש על-ידי ב"כ הנאשמים.

אכן, למדתי על קיומו של עבר פלילי, רק משום שב"כ הנאשמים היא זו שהגישה את פרוטוקול הדיון של יום 11845-11-16 שלום תל-אביב-יפו מדינת ישראל נגד בר פרנקל (במ/4), כדי להוכיח את הרקע שהוביל להסתבכותו של נאשם 2.

חמישית, במסגרת שיקולי הענישה, יש לאזן בין שיקולי הכלל לשיקולי הפרט ואני מביא בחשבון לקולא את הודאת הנאשמים, והחיסכון היקר בזמן ציבורי.

שישית, יש לשקול את אירוע **שריפת עסקו** של הנאשם (במ/3)(טענה שלא נסתרה בראיות המאשימה), אשר הוביל לפגיעה כלכלית, משום שעסקו לא היה מבוטח, ולמצוקה נפשית סביב האירוע.

שביעית, בהתאם לתסקיר **החייבי** מאת שירות המבחן, הנאשם עובד לפרנסתו, הוא השלים הליך פשיטת רגל, תיאר את המשבר האישי שעבר, נקבע לו הסדר חודשי של תשלומים בהם הוא עומד, מסר בדיקות שתן נקיות מסמים, וההמלצה להטיל עליו צו מבחן ושל"צ בהיקף של 300 שעות.

שמינית, הנאשם הביא חרטה וצער על מעשיו, והבנה באשר לחומרתם.

תשיעית, יש בהחלט מקום לשקול את הפגיעה הכלכלית הקשה תולדת מגפת הקורונה ולהביא בחשבון נתון זה במסגרת כלל השיקולים לקולה.

מסקנה: בית-המשפט העליון קבע, כי ככלל, חומרתן של העבירות הכלכליות, עבירות המס, ותוצאתן הקשה על הכלכלה ועל מירקם החיים החברתיים במדינה, מצדיקים ענישה מחמירה שתחדיר מסר שיפוטי מרתיע ברור, כי אין להקל ראש עם עברייני מס, אין למצוא צידוק אישי וכלכלי לעבירות שכאלה, בפרט כאשר אין מסירים את כל המחדל.

אך מנגד הענישה היא תמיד מהלך אינדיבידואלי, שאינו מתעלם מתנאיו האישיים של הנאשם העומד לדין ומכלל השיקולים לקולה שפורטו לעיל.

ד. תוצאה:



לאחר ששקלתי את מכלול הגורמים דלעיל, לפי הפסיקה הרווחת, מחד, נוכח מעשיהם של הנאשמים, היקפם, הנזק שנגרם לקופת המדינה נוכח אי הסרת כל המחדל, ומאידך, שריפת עסקם, המצב הכלכלי, ההודאה, התסקיר החיובי, והנכונות לשלם, תקופת הקורונה הפוגעת בפרנסה, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשמת 1:

אני גוזר קנס סמלי בסך של 1000 ₪, שישולם עד ליום 30/12/20.

נאשם 2:

א. 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לפי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ולשם כך יתייצב הנאשם 2 בתאריך 25.10.20 בשעה 09:00 במפקדת הממונה על עבודות השירות מחוז מרכז.

ב. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעברו בתוך 3 שנים מהיום עבירה בה הורשע, למעט עבירה לפי סעיף 118 לחוק הנ"ל.

ג. קנס בסך 15,000 ₪ או מאה ימי מאסר תמורתו והקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים, בראשון בתאריך 01/01/21 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.

התיק סגור.

ניתן היום, ט"ז אב תש"פ, 06 אוגוסט 2020, במעמד הצדדים.